

Ordlös teater

(Hbl — Vasa/Barbara Helenius) En av de mest fascinerande föreställningarna under Vasa Sommars Dockteaterfestival har den polska gruppen Scena Plastyczna under ledning av Leszek Madzik bjudit på. Denna amatörteatergrupp som verkar vid det katolska universitetet i Lublin, Polen, är nu för första gången på gästspel i Finland.

Gruppen har valt att presentera sig med pjäsen Herbarium, då den aviserade föreställningen Fukt visade sig vara omöjlig att framföra i de utrymmen som stod till buds.

Herbarium har inspirerats av den polska konstnärinnan Alina Szapocznikows konst, okänd här i Finland. Vad Madzik egentligen vill säga med sin pjäs är svårt att klart definiera. Kärleken som någonting starkt och levande, i förhållande till religionen är ett ledmotiv, likaså döden och förgängelsen.

Det som utspelar sig inför publikens ögon är långtifrån traditionell teater, och egentligen också långt ifrån traditionell dockteater. Det är bilder, intryck, rörelse och idéer som avlöser varandra i en evighetsrörelse. Madzik använder sig av både skådespelare och dockor, som tillsammans med övriga på scenen bildar en oerhört expressiv helhet.

Musiken är redan från inledningsminuterna dominerande. (Madzik säger själv att hans inspiration utgår från musiken).

Ur ett becksvart intet, upp-

fyllt av musik, framträder småningom en ung man som flyter omkring i tomheten. Ur denna tomhet föds han fram i världen. Denna värld beskrivs i religiösa och erotiska bilder och fantasier, där form och färg kompletterar rörelsen på ett fantasieggande sätt.

Scenens djup utnyttjas effektivt, och ger en möjlighet till händelser på många plan, både på scenen och i åskådarnas associationsvärld.

Madzik använder inte det talade ordet i sin teater.

— Man behöver inte skrika om man vill säga någonting, förklarar han själv och tillägger, att man med ordlös teater har lättare att nå människans innersta.

Herbarium är en mycket stark upplevelse, trots att den varar bara en dryg halv timme. Föreställningens rikhet på associationer och idéer är stimulerande, och bildernas harmoni bedövande. Madzik säger att själva teaterarbetet i hans grupp av amatörer är ett positivt äventyr, man kan väl tillägga att föreställningen är ett positivt äventyr även för publiken.